ZPRAVODAJ
krajského střediska ČSŽ Brno

prosinec 2011

Milé přítelkyně,

přeji Vám jménem krajské organizace ČSŽ krásné a pohodové prožití vánočních svátků a to nejlepší v roce 2012.
V roce, který má být hlavně v ekonomické oblasti velmi náročný. Náročný bude i pro náš svazový život – sjezdu v listopadu 2012 budou předcházet jednání na základních, okresních i krajské úrovni.
To však jistě neubere na aktivitách, které jsou pro nás charakteristické a které přináší potěšení nejen nám, ale i našim spolubližním. Následující řádky jsou věnovány příspěvkům našich členek a doufám, že Vám budou nejen zdrojem informací, zábavy a poučení , ale i motivací k zasílání příspěvků o činnosti ve vašich organizacích.

Zdraví a štěstí Všem !!! Margita Březnová

KRŽ Jihomoravského kraje

Ze života základních organizací:

DEN RADOSTÍ PRO ŽENY

v tomto duchu se konala dne 7. října 2011 velkolepá akce Českého svazu žen v Lipovci v místní Sokolovně.
Ani deštivé počasí neodradilo na tři sta žen všech věkových kategorií, aby přišly o svůj již tradiční den zábavy, radosti a potěšení.

Určitě všem se líbila jedinečná módní přehlídka paní Denisy Richterové - výtvarnice z Lipovce a překvapivé světelné show umělce pana Bílka, který zároveň i uváděl přehlídku historických kostýmů z dílny paní Denisy. V nádherných historických kostýmech z období gotiky, baroka, rokoka a renesance jsme mohli obdivovat místní modelky - mladé ženy a dívky z Lipovce. V druhé části módní přehlídky převládaly společenské, svatební, vycházkové a sportovní modely z ručně malovanými motivy. Děkuji tímto všem místním modelkám za odvahu a preciznost s jakou modely předváděly. Účesy modelkám k historickým modelům bravurně zvládla Jana Grimová.
Druhá, stejně zajímavá módní přehlídka oděvní výtvarnice Ivanky Kolmačkové a manažerky Marcely Polákové z obchodu u Sluníčka Blansko, upoutala hlavně svou volností, lehkostí a elegancí ve francouzském stylu s nádherně podbarvenými francouzskými písničkami.
Představené modely z obou módních přehlídek si mohly přítomné ženy i zakoupit nebo objednat na míru.
Velký zájem byl o šperky, originální trička a doplňky, dárky, šátky a tašky pana Vladimíra Kunce z obchodu U Sluníčka Blansko a o bižuterii, vonné svíčky a jiné drobné dárkové předměty z Ateliéru Pastužka Vyškov, prezentované panem Petrem Vítkem z Ruprechtova.
Neobvyklé a velmi pěkné náušnice nabízela slečna Lucie Kolmačková z Lipovce.
Kosmetiku Oriflame – předváděla Jana Pospíšilová z Jedovnice. Kosmetiku Mary Kay Iva Švarzbergerová z Brna. Slečna Iva měla pro ženy, které líčila připravenou výherní soutěž.
Ženy si mohly prohlédnou i vyzkoušet různé typy nejmodernějších brýlových obrouček Brigity Ondrouškové z B.ON OPTIK Blansko.
Velký zájem vzbudily i věštkyně s výkladem osobnostních karet paní Martou Vítkovou z Ruprechtova a výkladem Tarotu od slečny Lucie Buriánové. Obě věštkyně si neoddechly ani na chviličku až do pozdních nočních hodin.
Své malované obrazy vystavovala umělkyně paní Marie Furchová – nová občanka Lipovce.

O občerstvení bylo také dostatečně postaráno. Ženy si mohly pochutnat na řízečcích a bramborovém salátu, které pro nás připravily kuchařky ze školní jídelny ZŠ Lipovec.

Poděkování patří také ženám - nečlenkám, které ochotně a nezištně obsluhovaly za barem. (Jitka Němcová, Renata Vintrová a Jarmila Novotná).
Poděkování patří také celému výboru ČSŽ za organizaci akce, zvláště pak paní Vlastě a Marii Grimové za přípravu sálu a tomboly.
Na tombolu se všechny ženy moc těší, protože skoro každá může vyhrát z připravených 150 výher od našich sponzorů, kterým touto cestou také velmi pěkně děkuji. Především pak firmě BeF Home, s.r.o. Kotvrdovice, Občanskému sdružení Vápeníček, STEMDu, Základní škole, Hasičům, Skautům, Sokolům, Betasu, Pedopu, Jednotě, Benzince Lipovec, firmám Kurimai Blansko, Plastová okna Hebert, Niva Otinoves, Money Bank, zahradnictví Zdeněk Kolmačka, zahradnictví Zrník, Ovoce a zelenina pana Sládka, Restaurace Lipovec a v neposlední řadě děkuji za dary do tomboly i členkám českého svazu žen z Lipovce.

K tanci a k dobré pohodě přispěla pěvecká a hudební produkce slečny Moniky Ondrouškové z Lažánek.
Přítomné ženy se tak mohly výborně bavit až do pozdních hodin. Každoroční nárůst účastnic nejen z Lipovce určitě svědčí o tom, že se akce ženám líbí, a že je určitě potřeba takové akce pořádat. Každá žena si to stoprocentně zaslouží.

Kuchařová Jaroslava – předsedkyně ČSŽ Lipovec

CO KDY BYLO v roce 2011
- z webových stránek Dámský klub ČSŽ, Velké Pavlovice

19.ledna jsme se naučili se Zdenkou Hasilovou skládat hvězdičky z čajových obalů. Byla nás plná klubovna. Nejen že jsme se přiučili něčemu novému ale také jsme se dobře bavili.

8. února jsme se zdokonalili s Mgr. Šmídovou v drátkování vajíček.

16.února nám Eva Káčerová a Lenka Veverková předvedli ubrouskovou techniku, kterou jsme si měli možnost vyzkoušet.

2. března proběhla pro všechny občany z města přednáška na téma: prevence rakoviny tlustého střeva. Zúčastnilo se 13 žen z klubu. Paní přednášející Mgr.Margita Březnová nás seznámila s prevencí a obdarovala některé z žen malou pozorností.

Dne 8. března se sešlo 28 členek Dámského klubu, aby společně oslavily Mezinárodní den žen. Z úst paní M. Šulové jsme si vyslechly historii a význam tohoto svátku. Pak jsme si společně naplánovaly na čem se chceme v budoucnu podílet a co nás čeká. Následovalo příjemné posezení, které jsme zakončily sladkou tečkou v podobě zmrzlinového poháru.

Ve čtvrtek 10. března byly pozvány členky Dámského klubu paní Eliškou Tomkovou v salonu Elisha na den otevřených dveří pod názvem "Vaše chvilka pro krásu". Měli jsme možnost prohlédnout si luxusní šperky, optiku - měření zraku a vizážistické poradenství,módní salon s jedinečnými kousky,francouzskou kosmetiku na lékařské úrovni - Biologique Recherche. K dispozici všem návštěvnicím byl profesionální kadeřník,známý vizážista, (barevné poradenství a trendy v líčení),psychologická numerologie a nahlédnutí do vašeho nitra a nehtové poradenství a zdobení nehtů. Odpoledne v salonu Elisha bylo velmi příjemné a s velkým díky přejeme paní Tomkové i všem ostatním hodně úspěchů.

Ve čtvrtek 17. března jsme si zakoulely na bowlingu. Devíti ženám, které přišly, se tato akcička zalíbila. Pěkně strávený večer. Těšíme se na další.

V sobotu 19. března v 9 hodin ráno se v klubovně sešlo 13 dívek a dam, aby se zdokonalily v pletení košíků z přírodního materiálu pedig. Připravily jsme mísy s vodou na namáčení pedigu, vybalily potřebné pomůcky, jako je ručník, nůžky, šídlo a kleště. Ale také jsme si přichystaly svačinku a pití. Některé účastnice si na probuzení uvařily dobrou kávičku.Když přijela paní lektorka s potřebným materiálem, vrhly se na ni ženy, které už vědí co a jak a vybíraly překližkové dno, které se jim bude hodit k pletení košíku, který chtějí dnes uplést. Ostatní, tím myslím začátečníky (nováčky), čekají vzorně, jako ve škole až paní lektorka řekne a ukáže, co se vlastně bude dít. Vyberou si z obrázků, nebo jenom z vlastní fantazie nějaký tvar košíku, ale může to být cokoliv, ne jenom košík. Pletou se i zvířátka, postýlky, kočárky, hrábě, krabičky na kapesníky atd. atd. Některé nevěří, že něco jako košík se může podařit uplést na prvním kurzu.Plnou parou se všech třináct účastnic pouští do pletení, plete se a plete, mezi tím se svačí a popíjí kávička, nebo čajík a zase se plete. Když na kostele odbila 18. hodina, opouští klubovnu poslední dámy.

Ve čtvrtek 31. března se v Břeclavi konala Okresní konference. Z našeho klubu jely na konferenci dvě členky. Jednalo se o zvolení nového vedení okresního sdružení ČSŽ.
Předsedkyní byla zvolena - Anežka Papírníková
Pokladní - Fenyková Kamila
Členky ORŽ - Jedounková Eva, Fajmanová Marie, Hasilová Zdenka (zástupce Pecháčková Zuzana)

V úterý 5. a 12. dubna proběhlo v klubovně háčkování Velikonočních vajíček. Kurz vedla paní Marie Šulová.

Ve čtvrtek 14. dubna v podvečer byla členkami klubu, k památníku padlých ve světové válce rozsvícena svíčka a položena kytka se vzpomínkou.

V pátek 15. dubna se výbor klubu sešel v kuchyňce na městském úřadě. Byly jsme osloveny paní Danou Růžičkovou, jestli bychom udělaly nějaké pohoštění na výstavu obrazů MUDr. Jana Studničky. Vzaly jsme to jako samozřejmost a daly se do práce. Vyrobily jsme čtyři druhy pomazánek, které jsme nazdobily na večky. Ještě jsme naskládaly na talíře koláčky, které zakoupilo město a pak už si jenom sedly a vychutnaly kafíčko.

Ve čtvrtek 28.dubna navštívilo 7 členek výboru našeho klubu Domov svaté Agáty pro matky s dětmi v Břeclavi, kde předaly sponzorský dar v podobě školních potřeb pro děti, žijící v tomto zařízení. Z úst ředitelky Mgr. Aleny Vojtkové jsme se dozvěděly nejen o historii tohoto Domova, ale také jsme měli možnost nahlédnout do ubytovacích jednotek a společných prostor domu. Návštěva Domova svaté Agáty byla velmi zajímavá a za celý Dámský klub mu přejeme hodně štěstí a úspěchů.

V neděli 15. května jsme uspořádaly oslavu ku příležitosti dne matek. Každá maminka a babička byla obdarována kytičkou a děti, které vystupovaly, dostaly malou sladkost, jako poděkování.

V úterý 8.listopadu jsme se sešli v hojném počtu v naší klubovně a začaly jsme tvořit velkou hvězdu na výzdobu naší klubovny. I když nám šla práce hezky od ruky , přesto se nám nepodařilo hvězdu dokončit. Proto jsme se dohodly, že se sejdeme ještě jednou a započaté dílo dokončíme.

Další plánované akce do konce roku:

26. listopadu v 9.00, to je sobota, malování na hedvábí v místním gymnáziu. Uvolněte se od rodiny alespoň do 14.00. Výroba proběhne pod vedením Marie Šmídové. Sraz je u vchodu do gymnázia. Je nutné se do 10. listopadu předem přihlásit a reservovat si šálu, šátek v ceně 150,-, nebo kravatu v ceně 100,-. Paní Šmídová je bude kupovat. Prosím ohlaste se na telefonu své důvěrnici.

7. prosince v 17.00 ve Vinárně U Kaderků tradiční Mikulášská zábava s tombolou. Tombola v ceně 50,-. Kdo přinese, odnese si domů také dáreček. Tombola není nutná.

18. prosince 9.00 - 17.00 pořádáme výstavu háčkovaných panenek ve výstavním sále městského úřadu. Je to v neděli, den jarmarku. Vstupné je zdarma. Cena, kterou bude platit dámský klub za uspořádání výstavy je 2500,-. Další informace ohledně výstavy budou předneseny na Mikulášské zábavě**.**

OSLAVUJEME:

Jak to bylo…
..aneb SOŠ MORAVA slaví 20. výročí

20.října letošního roku jsme se v prostorách SOŠ MORAVA sešli k oslavě narozenin. Dvacetileté slavila Střední odborná, dříve Rodinná škola MORAVA a své narození oznámilo světu naše projektové dítě - kniha Hidden Stories.
Na místě seznámila přítomné její současná ředitelka Mgr. Dana Vérostová.

Pro náš Zpravodaj se do doby před dvaceti lety ohlédla Jana Krajplová, členka ORŽ Brno–venkov.

V září letošního roku uplynulo 20 let od založení Rodinné školy MORAVA. Je to poměrně dlouhá doba a po celá ta léta má plný počet studentů a vyučujících pedagogů. Každý rok naplní dvě třídy prvního ročníku a koncem června opouští školu absolventi čtyřletého studia ukončeného maturitou. Naši absolventi mají stejné možnosti dalšího vzdělávání /studium na vysokých školách/ i uplatnění na trhu práce jako ostatní absolventi středních odborných škol.

Zřizovatelem RŠ Morava je Český svaz žen. Toto si dnes už málokdo uvědomuje a tak bychom si to mohly trochu připomenout a zavzpomínat. Jak a kdy to vlastně začalo? Při různých akcích ČSŽ jsme se mnohokráte setkaly s názorem, že v naší společnosti chybí odborné

vzdělání dívek typu školy Vesna. Po sametové revoluci se doba změnila i ve školství. Prostor kromě státního školství získalo i alternativní, tedy soukromé. Přímo se nabízela možnost toho využít. Byla to nádherná vize, ale přeměnit ji ve skutečnost rozhodně jednoduché nebylo. Nakonec se vše podařilo a 1. září 1991 zasedly do školních lavic první studentky. MŠMT povolilo vznik RŠ Morava a zařadilo ji do sítě alternativních škol denního studia

a/ obor dvouletý (později o něj nebyl zájem),

b/ obor čtyřletý ukončený maturitou.

Výše školného byla stanovena tak, aby byla přijatelná pro širší okruh žáků a jejich rodičů a to ve výši 850,- Kč měsíčně.

Škola sídlila v budově Okresního úřadu Brno-venkov na ulici Kounicové 14, kde jí bylo vyhrazeno celé první patro. Byly zde učebny, kuchyň, ředitelna, sborovna a kanceláře ČSŽ. Dvě místnosti obsadila Okresní školská inspekce. Nábytek a ostatní zařízení většinou poskytl ÚV ČSŽ v Praze. Již po ukončení prvního školního roku bylo jasné, že stávající prostory jsou nedostačující. Škola se pochopitelně rozrůstala. Každý školní rok nabírala nové studenty. Ze začátku to byly pouze dívky z Brna venkova i města. Později nastoupili dva chlapci, kteří se v té době stali raritou. Dnes už studium chlapců na této škole nikoho nepřekvapí a jejich počet značně vzrostl. Škola začala využívat i budovu Odborného učiliště na ul. Příční a částečně i učebny v budově Železničního stavitelství na ul. Kounicové. Tato situace byla neúnosná a bylo nutné ji radikálně a urychleně řešit. Rozhodly jsme se pro stavbu nové budovy ve dvorním traktu. Byl vypracován předběžný rozpočet. Finanční prostředky jsme získaly půjčkou od ÚV ČSŽ v Praze a stavební místo pronájmem od Okresního úřadu Brno-venkov. Naše krásné plány ale narazily na nesouhlas majitele domu na sousední Smetanové ul., který si stěžoval na zastínění. Vrátily jsme se opět na začátek. Hledaly se nové a další alternativy. Nakonec se podařilo získat stavební pozemek v Černovicích. Zní to tak jednoduše, jako by se to stalo mávnutím kouzelného proutku. Bylo to však stejně složité jako při zřizování RŠ.

V říjnu 1994 byl položen základní kámen nové budovy. Tím ale naše strasti neskončily. Vzhledem k tomu, že stavba byla zahájena později než se předpokládalo a na zelené louce, kde nebyly zavedeny inženýrské sítě, se značně prodražila. Bylo nutné finanční půjčku navýšit. Rozpočet se vyšplhal na 20mil. Kč. Stavební práce byly konečně zahájeny. Škola v té době byla bez ředitele a tak byl vypsán konkurz, z kterého vyšel vítězně Ing. Pavel Šindelář. Do své funkce nastoupil 1. 12. 1994. Stavba byla zdárně dokončena a předána v termínu. Školní rok 1995/96 mohl být 1. září slavnostně zahájen. Budova je pojata střídmě a účelně a navíc je bezbariérová, což umožňuje integrovat i žáky s tělesným postižením. Maximální kapacita je 180 žáků a bývá naplněna na 100 %. Sídlo zde má i Krajské středisko ČSŽ. Budově jsme vložily do vínku naši původní myšlenku a velké přání, aby po dlouhá léta sloužila především těm účelům, pro které byla postavena a to pro účely školy a vzdělávání.

Hned první měsíce provozu ukázaly, že to rozhodně jednoduché nebude. Byla nad námi dvojí hrozba. Nedostatek studentů a především nedostatek finančních prostředků. Bylo nutné zabezpečit nejen chod školy, ale také splácení půjčky ÚR ČSŽ. Absolvovaly jsme nesčetná a někdy velice nepříjemná a vyčerpávající jednání. Již při zadání projektu bylo počítáno s ekonomickým pronájmem, který by nám pomohl se splátkou. V městské části Černovice ovšem tolik možností není. V této oblasti se nám nedařilo. Byly vypracovány dvě odborné studie . Nezávisle byly zadány ORŽ Brno-venkov a ÚRŽ v Praze. Výsledek byl nulový. Když jsme už ztrácely naději tak, stejně jako dříve, se na nás to štěstí přece jen usmálo. Nakonec se to podařilo a již mnoho let sídlí v budově dvě instituce, a to firma World Technics a Posilovna, kterou využívá i škola. Nakonec jsme se dohodly s „Prahou„na splátkovém kalendáři přijatelným pro obě strany. Úhradu splátek po celá léta plníme. Ještě je v záloze jeden velký plán – druhé patro. Věřím, že se to za nějaký čas našim nástupkyním podaří zrealizovat. Je to pochopitelně otázka financí.

Na chvíli se ještě vrátím do prvních let existence školy a připomenu příjemnější věci. Ve stejné době vznikaly v ČR i další rodinné školy. Toho členky ORŽ Brno-venkov využily a vyhlásily soutěž RŠ. První ročník se uskutečnil v Brně. Soutěžilo se v těchto předmětech: vaření, odívání, psaní na stroji a všeobecné znalosti. O soutěž byl velký zájem. Žáci při ní mohli ukázat své

vědomosti, svoji zručnost a dovednost. Druhý ročník se konal v Trutnově. Zrušením rodinných škol soutěž bohužel zanikla. Poslední ročník se konal opět v Brně. Záštitu nad ním převzala, tehdy velice populární osoba, Eva Jurinová, hlasatelka TV Nova.
Uskutečnilo se také několik ročníků soutěže Miss RŠ. Školních a mimoškolních úspěšných akcí konaných mnohdy ve spolupráci s ČSŽ se za ta léta uskutečnilo opravdu hodně.

MŠMT zrušilo v roce 1999 rodinné školy. Škola MORAVA, jako jediná, nesla i nadále v názvu slovo rodinná, ovšem byla nutná změna z původního názvu Rodinná škola MORAVA, s.r.o., na MORAVA – rodinná škola, o.p.s. Náš původní záměr už dávno nefunguje. 11.5.2006 byla schválena další změna názvu a to na Střední odbornou školu MORAVA, o.p.s, i když v názvech oborů byla pořád rodinná škola. Velká změna nastala ve školním roce 2011/12, kdy se učí podle nových školských vzdělávacích programů a název rodinná škola už v názvu oborů není. Letošní školní rok je také první, kdy se neučí předmět vaření, takže učebna vaření s jídelnou po tolika letech osiřela.

Uplynulo 20 let. V životě školy je to docela dlouhá doba. Od prvního nápadu založit RŠ se situace hodně změnila. Do dnešní doby se tento typ školy už jaksi nehodí. Jak jsem se již zmínila na začátku, naši žáci získávali stejně kvalifikované vzdělání jako žáci jiných odborných škol, ovšem pohled zaměstnavatelů i úřadů práce byl někdy zkreslen začátkem názvu studijního oboru – rodinná škola.
Koncepce školy je postavena tak, aby přivedla k maturitě žáky nadané ke studiu i žáky nadané méně. V odborných předmětech žáci získávají vzdělání pro výkon specifických činností v oblastech jako jsou sociální, ekonomické a veřejnoprávní služby. Úroveň vzdělávání se projevila ve výsledcích maturitních zkoušek a loňský školní rok, kdy se uskutečnily první státní maturity ukázal, že škola MORAVA jde správnou cestou.
Škola se snaží vytvářet příznivé podmínky pro žáky i rodiče a to mimo jiné i tím, že od loňského školního roku má elektronickou třídní knihu, kde je možno pravidelně sledovat absence žáků i jejich průběžné hodnocení v jednotlivých předmětech.

Blíží se Vánoce. Každý rok, když vybírám recepty na vánoční cukroví a přemýšlím, které druhy letos upeču, držím v ruce malý svazek „Vánoční cukroví“, který poslala Rodinná škola MORAVA všem svým příznivcům s přáním Veselých vánoc a šťastného Nového roku 1992. Receptů je 35, jsou psány na psacím stroji a mnohé z nich upekly dívky v rámci výuky. S nostalgií můžeme zavzpomínat, ale žít musíme přítomností.

Věřím, že si tento článek přečtou mnohé z těch, které byly s námi ve složitých, ale přece jen krásných chvílích. Když se myšlenka stala skutečností, sdílely radost spolu s námi a také, když bylo potřeba, nabídly svou pomoc. To byla velká podpora. Pokud chcete také zavzpomínat nebo se dovědět o škole a aktivitách ČSŽ více, ozvěte se a přijďte se podívat.

Zřizovatelem školy MORAVA je stále Český svaz žen a o její zřízení se především zasloužily:

Miroslava Kocmánková - vedoucí školy a tajemnice ORŽ Brno-venkov 1990 – 1995
Jana Krajplová - předsedkyně ORŽ /neuvolněná funkce/ 1990 - 2005
Vlasta Konečná – ekonom školy 1990 – dosud
za velké podpory Okresního školského úřadu a Okresního úřadu Brno-venkov

Ředitelé školy MORAVA :

Mgr.Eliška Rubešová	1991 - 1992
Ing. František Novotný	1992 – do 30.6.1994
Ing. Pavel Šindelář	1.12.1994 – 31.7.2008
Mgr. Dana Vérostová	1.8.2008 – dosud

KŘEST KNIHY

Kmotrou knihy Hidden Stories (Utajené příběhy) se stala předsedkyně ČSŽ Mgr.Jana Chržová.

Slavnostní křest uvedla následujícími slovy předsedkyně KRŽ a zároveň česká koordinátorka projektu RNDr. Bronislava Milinková:

„Spojení křtu knihy s oslavami založení školy není náhodné – a není to jen společným jmenovatelem, Českým svazem žen jako zřizovatelem školy a zároveň partnerem v ukončeném mezinárodním projektu Impulse 50+, jehož výsledkem je právě dokončená kniha Hidden Stories - životní příběhy žen napříč Evropou.

Škola, její vedení, profesoři i studentky byly aktivními účastníky hostitelské skupiny setkání projektu v září loňského roku a seminář se studentkami byl pro účastníky projektu nesmírně zajímavý.
Je mi milou povinností poděkovat za aktivní spolupráci Margitě Březnové, která spolu s Vlastou Konečnou nejen hlídala ekonomickou stránku projektu, ale byla po celé dva roky manažerkou – a zároveň najdete její jméno v knize jako té, která provedla obě interview s českými ženami. Po představení své práce na třetím setkání ve Švédsku sklidila pochvalu týmu a proto jsou česká interview jako první.
Děkuji taky všem našim členkám, které se podílely na přípravě a průběhu čtvrtého setkání k projektu v září 2010 v Brně. Setkání jsme využily nejen k pracovním seminářům, ale k představení Jižní Moravy jako krajiny, kde .. je prostě dobře.

A teď ke knize:
přečtu vám pár myšlenek z úvodu knihy, který sepsala hlavní autorka projektu dr.Angelika Brechelmacher, profesorka Klagenfurtské univerzity, centra pro výzkum ve Vídni:

Když v létě roku 2008 tři zástupci budoucího mezinárodního projekčního týmu začali rozvíjet první myšlenky společného projektu, bylo hodně věcí ještě nejasných: další partneři projektu, forma spolupráce a založení společného projektu. Ačkoliv jedna věc byla jistá: ženy chtěly říct: „chceme vyslechnout životní příběhy žen, hodit je na papír a uveřejnit“.
Biografické výpovědi starších a mladších žen, propojení dvou generací napříč Evropou. Byly jsme schopny realizovat naše cíle. Zformovaly jsme mezinárodní tým s partnery ze Švédska, Německa, České republiky, Rakouska Polska, Slovenska a Turecka a podaly úspěšně náš projekt.
Následující text je výsledkem dva roky trvajícího partnerství v programu Grundtvig celoživotního vzdělávání. Kniha, ve které vypovídá 14 žen ze sedmi zemí o svém životě, o svých identitách jako pracujících žen, žen hledajících práci, politicky aktivních, členkách menšin nebo většiny, žen, které jsou milovány, rozvedené, vdané, ovdovělé, ženy zamilované, milované, ženy s dětmi i bezdětné, babičky, osamělé matky nebo matky vychovávající děti s partnery. Ženy s rozčarováním, plány, nadějemi a sny.
Kniha je interkulturním produktem, evropská kniha, která překračuje šengenské hranice. Reprezentuje evropskou kulturní rozmanitost, neboť je napsána v sedmi jazycích. Možná budou někteří čtenáři schopni přečíst a pochopit celou knihu. Většina bude rozumět jen některým kapitolám. Něco je v rodných jazycích, něco v cizích. Velmi evropské. I přes rozmanitost jsme došly k výsledku. Neboť krátkými chvílemi a zběžnými pohledy vznikl velký obraz - mozaika. Mozaika příběhů nemá podněcovat analýzy. Kdo koneckonců může pochopit celý obraz takto vzniklý?
Byly interviewovány dvě ženy z každé ze sedmi partnerských zemí, starší mezi padesátkou a šedesátkou, a mladší kolem třicítky. Někdy to byly matka s dcerou, někdy se ani neznaly navzájem. Přišly z různých sociálních prostředí a žily a žijí v jejich zemích v různých politických systémech. Pokrývají širokou škálu profesí: jedna žena z jižního Švédska pracuje jako textilní výtvarnice, druhá je zaměstnána v pojišťovně. Z Německa zaměstnankyně sociální a pojišťovací organizace, a novinářka menšinového rádia.
Jedna Češka je majitelkou masážního salonu – snu rovněž pro mladší. Češku. V Rakousku vypovídaly o svých životech poradkyně-trenérka, a psycholožka. Naučily jsme se, že jedna Slovenka povýšila na svou práci péči o handicapovanou dceru, druhá Slovenka je knihovnice. V Polsku vypovídaly technička textilní továrny a úřednice v bance. Konečně v Turecku o svém životě vypovídaly bioložka a její matka.
Vzdělání a profesionální seberealizace jsou důležitá témata v životních příbězích interviewovaných žen. Politická situace v jejich zemích měla určitě silný vliv na profesionální život žen. Ačkoliv, nezávisle na politické situaci v zemi, většina žen se snažila najít sladění práce a rodiny. To není nové a naneštěstí ani zastaralé téma. Nikde. Jeden specifický poznatek je v tomto důležitý: mnoho starších interviewovaných žen je už babičkami. Jako dodatek ke své vlastní práci podporují své dcery a snachy v péči o vnoučata. To usnadňuje mladším ženám pracovat a vydělávat vlastní peníze. Jejich matky a tchyně tak vypomáhají, když stát není schopen zajistit adekvátní péči o děti. Když jsou děti příliš malé nebo sociální tlak na mladou ženu je příliš vysoký a není schopna děti předat a nechat je ve vnější péči – mimo rodinu. Nebo když prostě nemají dostatek peněz na zaplacení dětského zařízení nebo hlídání dětí. To není soukromá záležitost! Péče o dítě je politická otázka a babičky tak pracují pro společnost. Zase jedna neplacená ženská práce.

Tímto povzdechem končí část popisu projektu, dál následují v úvodu popisy projektového týmu, jednotlivých partnerů, užitých metod vedení interview a dalších odborných pohledů Geli a jejich spolupracovníků na projekt.
Naše práce na projektu ještě nekončí, přidaly jsme si – jako Český svaz žen Brno - úkol udělat několik dalších interview s našimi ženami. Možná z nich bude další příručka pro celou členskou základnu, možná to bude zajímavé pro další organizace zabývající se problémy žen a míříme ještě výš – ke státní správě a samosprávě.

Na www.mothers-daughters-dialogue.eu se dozvíte další zajímavosti o průběhu projektu.

Od našich dopisovatelů:

Exkurze v ráji tříděných odpadů

Na pozvání svozné firmy odpadů AVE CZ jsem se zúčastnila exkurze na nejmodernější linku na třídění odpadů v Čáslavi. Exkurze to byla velmi zajímavá a podnětná. Mimo jiných se akce zúčastnili zástupci obecních úřadů a zástupci významných producentů odpadů z města Brna, namátkou Dopravního podniku a Brněnských hřbitovů.

Cesta omrzlou Vysočinou vypadala pohádkově, skoro jako u nás v Lipovci. Škoda, že to byl jen moment, jinak byla v Čechách celkem odporná zima.

Co nás všechny překvapilo byl fakt, že objekt skládky odpadů s třídičkou je poměrně blízko Čáslavi.

Z pozdější informace vyplynulo, že byl postaven na místě skládky z časů minulých, takže to bylo pochopitelné.

V poměrně nebezpečném prostředí skládky nebezpečných odpadů panoval čilý ruch, svoz frčel jedna radost a místní by asi neradi viděli, kdyby se jim tam pod kola „Kukavozů“ pletli zvědaví návštěvníci. Byli jsme proto označeni oranžovými vestičkami a bylo nám doporučeno držet se v houfu, jako kuřátka.

Vlastní výklad k úplně nové (v provozu od 5. října 2011) lince na třídění odpadů nám podával poradce pro ekologii, pan Ladislav Vávra. Linka je vybavena nejmodernější technologií na lisování až 11 vytříděných komodit do úhledných balíků, které lze následně prodávat jako surovinu pro další

výrobu. Tím dochází k tolik žádané recyklaci, takže ne, že obaly, které používáme (a chceme je používat, kdo by nechtěl mít zboží nebo potravinové produkty řádně, hezky a hygienicky zabalené?)

končí někde na skládce, kde se vrší pro potěšení dalším generacím nebo spalují pro zdraví nás všech, a hlavně dětí, ale vrací se do oběhu s tím, že peníze za ně utržené se z větší části investují opět do zlepšení nakládání s odpady a do zlevnění celého procesu vzhledem k nám, občanům.

Byl nám předveden onen lis, který tlakem až 80 tun finalizuje práci několika lidí, kteří u třídícího pásu separují PET láhve, PVC fólie a další plasty, nebo dokáže vyrobit balíky kartonáže nebo papírové směsi. Celková kapacita linky je neuvěřitelných 15 000 tun za rok. Pokud jde o finanční efekt, byli jsme informováni, že cena za 1 kg vytříděných a zpracovaných PETek činí Kč 8, čili Kč 8000 za tunu. Váha jedné PET láhve se pohybuje mezi 20 – 25 g i se zátkou. Do 8 korun je tedy potřeba vytřídit a slisovat minimálně 40 lahví. Do jedné tuny 40 000. Ale pořád to stojí za to, je to ziskové. Lidi, třiďte!

Než platit nehorázné částky za uskladnění odpadů (a brzy nebude kde), je lépe je prodávat vytříděné a slisované – to je snad naprosto pochopitelné. Kupodivu hodně lidí si ještě pořád myslí, že vytříděný odpad končí někde na hromadě na skládce, ne, není tomu tak!

Další informace nám byly podávány o velmi zajímavém reverzním osmozním čištění vody, pronikající ze skládky nebezpečných odpadů, o novém zkušebním projektu zpracování bioodpadů na plyn, o tom, že

vlastní provoz skládky není jen vršení a zahrabávání odpadů, ale také biodegradace, rekultivace a stabilizace.

Závěrem se všichni zamysleme – děláme opravdu všechno, co můžeme pro čistotu životního prostředí?

Za nadšené účastníky exkurze – Jaroslava Kuchařová

Právo na úpravu či krácení příspěvků vyhrazeno